

Profesor Józef Mayer – wspomnienia

W dniu 19 listopada 2016 zmarł Profesor Józef Mayer. W Międzyresortowym Instytucie Techniki Radiacyjnej Politechniki Łódzkiej z wielkim żalem i smutkiem przyjęliśmy wiadomość o Jego śmierci. Choć Pan Profesor już 8 lat temu przeszedł na emeryturę i w charakterystyczny dla siebie, skromny sposób wyłączył się z życia Instytutu, na stałe wpisał się w historię Instytutu i na zawsze pozostanie w naszej pamięci.

My, Jego uczniowie i współpracownicy, straciliśmy w osobie profesora Józefa Mayera wieloletniego dyrektora Instytutu, a jednocześnie długoletniego, bardzo bliskiego współpracownika prof. Jerzego Kroh, z którym wspólnie tworzyli ten Instytut i budowali jego pozycję naukową.

Profesor Mayer, absolwent Wydziału Chemicznego Politechniki Łódzkiej (rocznik 1961), całe swoje życie zawodowe związał z Katedrą Chemii Radiacyjnej (powołana 1.04.1962), która następnie przekształciła się w pierwszy na Politechnice instytut, Instytut Techniki Radiacyjnej, by ostatecznie stać się Międzyresortowym Instytutem Techniki Radiacyjnej, jedynym w Polsce akademickim ośrodkiem badań w dziedzinie chemii i technologii radiacyjnej. Zainteresowania naukowe Profesora Mayera ukształtowały się pod wpływem dwójki wybitnych uczonych, prof. Alicji Dorabalskiej, promotorki Jego pracy dyplomowej z radiochemii i prof. Jerzego Kroh, który był promotorem Jego pracy doktorskiej z zakresu chemii radiacyjnej. Właśnie chemii radiacyjnej Profesor Mayer

poświęcił całe swoje życie naukowe, czego owocem jest ponad 100 publikacji i udział w licznych konferencjach. Profesor był także redaktorem czasopism i książek naukowych.

W ciągu ponad 13 lat kierowania Instytutem, jak i wcześniejszych lat współpracy z prof. Kroh, Profesor Mayer brał aktywny udział w najważniejszych działaniach organizacyjnych związanych z Instytutem. Jednak działalność organizacyjna prof. Mayera nie ograniczała się jedynie do Instytutu. Pełnił również obowiązki Prodziekana i Dziekana Wydziału Chemicznego (1987-1993) oraz Prorektora ds. Studenckich i Rektora Politechniki Łódzkiej (1993-2002). Uczestniczył w działaniach integrujących środowisko chemików radiacyjnych w Polsce i na świecie. Jego intensywna praca przyczyniła się do osiągnięcia wysokiej pozycji naukowej Instytutu, w Polsce i na świecie. Znalazło to swoje odzwierciedlenie w przyznanych Mu doktoratach honoris causa Uniwersytetów Strathclyde w Glasgow, Abertay w Dundee i Akademii Humanistyczno-Technicznej w Bielsku Białej oraz w członkostwie licznych Rad Naukowych.

Profesor Mayer był wzorem naukowca i świetnym eksperymentatorem, umiejącym własnoręcznie zbudować swoje stanowisko badawcze. Uczył i wychował wiele pokoleń studentów, wypromował kilku doktorów, w tym samodzielnych obecnie pracowników naukowych naszego Instytutu. Nauczył nas zarówno techniki radiolizy impulsowej, jak i pracy organizacyjnej na rzecz Instytutu i Uczelni.

Profesor był człowiekiem bardzo skromnym i bezpośrednim w kontaktach z otoczeniem. Był bardzo konsekwentny w realizowaniu swoich planów. Ciągłe dążył do perfekcji, co niekiedy bywało uciążliwe dla Jego współpracowników, nierzadko bowiem osobiście sprawdzał wykonane przez nich obliczenia oraz rzetelność w cytowaniu bibliografii. Obdarzony był świetną pamięcią oraz cechą, której najbardziej Mu zazdrościliśmy, niesłychaną podzielnością uwagi. Potrafił pracę nad publikacją naukową przerywać na krótszą lub dłuższą chwilę, by załatwić sprawy organizacyjne, a następnie natychmiast do niej wrócić i kontynuować ją jakby żadnej przerwy nie było. Był wymagającym szefem, ale przy tym dobrym kolegą potrafiącym skutecznie pomóc swoim współpracownikom.

Przeszłość, terażniejszość i również przyszłość naszego Instytutu na zawsze pozostaną związane z osobą **Profesora Mayera**. Naszą pracą będziemy pamiętać o **Profesorze** podtrzymywać przez następne dziesięciolecia.

prof. dr hab. inż. Andrzej Marcinek
dr hab. inż. Jerzy L. Gębicki, prof. Pł